

Rozloučení s Ing. Františkem Fišerem, CSc.

V brněnském krematoriu se na Velký pátek rozloučila zemědělská veřejnost s významným zemědělským odborníkem, rostlinolékařem a poradcem v oboru ochrany rostlin Ing. Františkem Fišerem, CSc., který náhle zemřel 25. března 2015. Účast smutečních hostů byla velká, odpovídala tomu i záplava květinových darů. Rozloučit se a poklonit jeho památce přišli bývalí dlouholetí spolupracovníci, pěstitelé, především z řepářských zemědělských podniků, pracovníci z odborných zemědělských institucí a rezortních ústavů, vysokoškolští pedagogové z Mendelovy univerzity v Brně a řada dalších kolegů a přátel.

František Fišer se narodil 17. srpna 1948 v rolnické rodině v malé obci Ponětovice na okrese Brno – venkov. Venkovský původ jej přivedl ke studiu na Střední zemědělské technické škole ve Vyškově i na Vysokou školu zemědělskou v Brně. Po jejím ukončení nastoupil do zemědělské praxe, v JZD Podolí pracoval jako agronom.

I v práci agronoma jej přitahovala, jak sám napsal ve svém životopise, problematika pesticidů používaných v rostlinné výrobě. Odešel do nově se tvořícího Agrochemického podniku, kde pracoval v oboru ochrany rostlin, podílel se na organizování letecko-chemické činnosti i na výživě rostlin. Pokračoval také v dalším vzdělávání. Byl přijat na místo externího aspiranta na katedře fytopatologie a entomologie VŠZ v Brně.

V roce 1978 nastoupil na uvolněné místo inspektora karantény a ochrany rostlin Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského v Brně, pro okres Brno – venkov. Zapracoval se velmi rychle, neboť přišel ze zemědělského provozu. Stal se nejen dobrým inspektorem pro výkon této služby, ale plně se mohl rozvinout i jeho zájem o opatření proti plevelům, pokusnictví a poradenství pro zemědělskou praxi. Při zaměstnání zpracoval a v roce 1985 obhájil disertační práci na téma choroby ječmene a získal titul kandidáta věd.

V pokusnické činnosti se však více věnoval plevelům a herbicidnímu ošetřování, které v té době bylo výrazně problémovější, zvláště v některých plodinách. V cukrové řepě se tehdy řešilo nejen zaplevelení, ale i použití pěstitelské technologie s omezením lidské práce. Bylo proto zcela přirozené, že mu bylo nabídnuto místo na Odboru karantény a ochrany rostlin ÚKZÚZ v Brně – Černých Polích. Zde se před ním otevřelo velmi významné pole možností pokusnické činnosti při posuzování a ověřování přípravků v registračním řízení. Přicházel do styku s novými pesticidy, mohl si ověřovat jejich účinnost v různých podmínkách, při různých technologiích. To byla pro něj nejvýznamnější škola, při níž se rozšířily jeho znalosti. Působil zde v letech 1985 až 1991.

V přetechnizovaném prostředí pracoven a laboratoří se však začaly u Ing. Fišera projevovat zdravotní kardiologické problémy. Vyřešil je přechodem do plně terénní poradenské činnosti. V letech 1992 až 2005 jej zaměstnával Zemědělský výzkumný ústav v Kroměříži, který založil poradenský útvar a Ing. Fišer zde pracoval jako terénní poradce. Stal se výrazným odborníkem v oboru se širokým záběrem plodin i okruhů problémů, díky šíři svých znalostí a zkušeností z předchozí praxe. Zájem o jeho rady a služby od velkého okruhu zemědělců, ústavů, cukrovarů, zájmových organizací i distributorských firem nejen z České republiky ale i ze Slovenska jej přivedl k tomu, že se v roce 2006 rozhodl vykonávat poradenskou činnost jako samostatný poradce. Jeho služeb pak především využívaly firmy a pěstitelské svazy z oboru cukrovka-cukr, pro které pracoval i po dosažení důchodového věku. Jeho znalost plevelů a možností jejich hubení v různých fázích vegetace i v závislosti na vývojové fázi plodiny byla mimořádná, vysoce profesionální. Cukrová řepa zůstala jeho trvalou doménou, dokázal však řešit i problémy s pěstební technologií maloobjemových a málo známých plodin. Právě proto byl tolik žádán o účast na řešení a o radu. Za dobu svého působení měl velmi široký okruh přátel a známých. Pěstitelé cukrovky v České republice měli v posledních letech možnost konzultovat s Ing. Fišerem problémy s plevelem v řepných porostech především při „polních kázáních“, které na jaře opakovaně pobíhaly v rajonech všech cukrovarů.

Ing. František Fišer, CSc., byl pracovitý, nesmírně obětavý, vždy ochotný bez ohledu na čas a soukromí přijet pomoci řešit problémy, které mnohdy nesnesly třeba jen několika-denní odklad. Při tom byl vždy nekonfliktní, kamarádský, plný optimismu a osobní pohody. Práce pro něj byla vším. Jeho odchod je velkou ztrátou, zůstane však trvale v našich vzpomínkách.

*Milan Zapletal a Dagmar Obdržálková
Česká společnost rostlinolékařská, Brno*